

زنده باد سوسیالیسم!

دوره دوم شماره ۷ // آبان ماه ۱۳۹۹

راه سرخ

ارگان فعالین داخل کشور سازمان اتحاد فدائیان کمونیست

کارگران
سراسر جهان
متحد شوید!

آزادی

مسکن

کار

مسابقه خدمت به مردم در جمهوری اسلامی!!

بازی حاکمان با مشکل کمرشکن مسکن زحمتکشان

هفت تپه تجلی وحدت و همبستگی

مضحکه دموکراسی سرمایه داری در مهد دموکراسی

((- آهای!))

جمهوری اسلامی و انتخابات آمریکا

از پشت شیشه ماه به خیابان نظر کنید!

واژه ها و مقوله های سیاسی و اجتماعی

خون راه سگفرش بینید! ...

دردتارک برگزاری پنجاهمین سالگرد

این خون صبحگاه است کونی به سگفرش

حماسه سیاهکل

کایکونه می تپد دل خورشید

«در قطره های آن...»

«شاملو»

سرنگون باد جمهوری اسلامی، برقرار باد جمهوری فدراتیو شورائی!

مسابقه خدمت به مردم در جمهوری اسلامی !!

رو به افزایش است و " همتی " رئیس بانک مرکزی بیان میدارند که صادر کنندگان (صادر کنندگان پیاز و سیب زمینی و گوجه فرنگی و خیارو امثالهم که همه مایحتاج روزمره مردم است) ارزش حاصل از صادرات را وارد نکرده اند و " پولی برای ترخیص این کالاها نداریم " و " دولت نمیتواند به مانند سابق ریخت و پاش کند " ، در این بین دولت در رقابت با مجلس تصمیم به پرداخت کمک معیشتی گرفته است .

در این جا رفتار مزورانه شورای نگهبان (حافظ حریم مالکیت خصوصی) قابل توجه است که بار اول در برخورد با طرح مجلس آن را به دلیل اینکه منابع آن درست تعریف نشده و بار مالی برای دولت دارد رد میکند (دولت در نامه ای به شورای نگهبان با این طرح مخالفت کرده و خواهان رد آن شده بود) ولی از آنجا که مجلس انقلابی !! شدیداً نگران

انقلابی ! طرحی را به تصویب میرساند که تا پایان سال به هر نفر ۱۲۰ هزار تومان ماهانه کمک خرید کالا داده شود طرحی که به شدت دولت با آن مخالفت میکند و اعلام میدارد چنین پولی در اختیار ندارد و " نوبخت " میگوید که مجلس میخواهد مردم را اعانه بگیرد " و " ما چنین کاری نمیکنیم " ، اما هم زمان با رفتن این طرح به شورای نگهبان به یکباره جناب رئیس جمهور اطلاع میدهند که دولت در چهار ماه آینده ماهیانه ۱۰۰ هزار تومان به یک سوم مردم که تمکن مالی ندارند پرداخت خواهد کرد.

این در حالی است که به گفته " ارونقی " معاون سازمان بنادر و گمرکات ، بیش از هشت و نیم میلیون تن کالای اساسی در بنادر دیو شده و بانک مرکزی ارزش لازم برای ترخیص آنها را نمیدهد و قیمت این کالاها در داخل به طور سرسام آوری

جمله فوق به یک جوک شباهت بیشتری دارد ولی ظاهراً واقعی است . اینکه در جامعه سرمایه داری توده مردم به مانند تکه گوشتی هستند که هر جناح سرمایه داری میکوشد با هر ترفندی آن را تصاحب کند یا حداقل بخشی از آن را به چنگ آورد یک واقعیت انکار ناپذیر است حال میخواهد آمریکا باشد و انتخابات ۲۰۲۰ یا ایران باشد با رژیم ورشکسته و درمانده اش. جمهوری اسلامی که مانند غریقی برای زنده ماندن به هر ریسمانی چنگ میزند غافل از اینکه از سرنوشت محتوم پیش رو هیچ راه گریزی ندارد . رژیم در چشم انداز ناامید کننده پیش رو و استیصال و ناتوانی حل بحرانهای خرد کننده موجود و قیام سراسری توده ها ، به عوام فریبی و شارلاتانیسم روی آورده و به یکباره هر دو جناح جانی رژیم به فکر تنگنای معیشتی مردم و شکم گرسنه شان افتاده اند مجلس

شکم گرسنه مردم است و نمایندگان از این بابت شبها خواب ندارند و بر مصوبه خود پافشاری داشتند و اصرار داشتند به مجمع تشخیص برود که با اصلاح مجدد آن در مجلس با ذکر منابع مشخص از جمله فروش سهام دولت در صنایع و بانکها بار دیگر به شورای نگهبان ارسال شد و شوای نگهبان تصویب کرد ، اینک مجری دولت است که اساسا با آن مخالف است و مایل نیست طرح مجلسی را اجرا کند که نمایندگان آن ، رئیس جمهور و برخی از وزرا را نفوذی آمریکا میدانند و معتقدند با دپو کردن و گران کردن کالاها قصد ایجاد نارضایتی در بین مردم و ایجاد و شورش و بلوا دارد تا شرایط اضطرار فراهم شود و نظام به مذاکره مستقیم با آمریکا تن دهد ، پاره ای از نمایندگان پا را فراتر گذاشته در نامه ای به قوه قضائیه خواهان رسیدگی به این موضوع شده اند و اعلام کرده اند که رئیس جمهور که به اذن رهبر از استیضاح جسته بعد از اتمام دوره در دادگاه انقلابی محاکمه خواهد شد .

شرایط آشفته و مصیبت بار اقتصادی فعلی عاملی شده که دو جناح رژیم عملا شمشیرها را از رو بسته اند، جناحی همه چیز را به گردن آمریکا و تحریمهای اعمال کرده میاندازد و تنها چاره کار را مذاکره بی قید و شرط با آن میدانند و حاضرند هر قیمتی را

بپردازند تا همچنان این رژیم فاسد بر سر کار بماند اما جناح دیگر وقیحانه و مزورانه چنین تبلیغ میکند که همه نابسامانی ناشی از سوء مدیریت دولت دهم و یازدهم است که اغلب دو تابعیتی و نفوذی و رانت خوار هستند و در فساد های گسترده مالی دست داشته اند و باید بر کنار شوند تا ما (آنها) با دولت انقلابی آینده در همراهی با مجلس انقلابی برای ایران را گلستان کنیم . این جناح با اصل مذاکره مشکلی ندارد بلکه اصرار دارد که مذاکره از موضع بالا با توپ پر به سبک کره شمالی باشد و این توپ پر در حفظ اقتدار جمهوری اسلامی در منطقه و توسعه زرادخانه موشکی و ای بسا اتمی نهفته است (به همین خاطر در نشستها و میزگردهای رادیویی اغلب باصطلاح کارشناسان اصول گرای نظام از سیاست و اقدامات کره شمالی تمجید میکنند) و بی شرمانه میپندارند این بار هم مسعود

ما کمونیستهای فدائی چه در درون سازمان و چه در بیرون از آن ، همیشه این بحث عمومی را دنبال کرده ایم که چگونه می توان ساختمان حزب ، برنامه، اساسنامه، سبک کار، استراتژی و را با یک ارزیابی انتقادی از گذشته تاریخی ، از بحرانها و از شکستها و پیروزیهای جنبش کارگری و مبارزات طبقاتی نوسازی کنیم . بنابراین بازنگری به گذشته را بمثابه چراغ راه آینده برای واقعی بودن و نتیجه بخش بودن هر برنامه و اقدامی ضروری می شماریم .

بازی حاکمان با مشکل کمر شکن مسکن زحمتکشان هیوا

دارد! - بازی را به نفع طرفداران نئولیبرالیسم و رقابت هرج و مرج بازار آزاد و موافقین دخالت نکردن دولت در تنظیم بازار به نفع سرمایه داران، تغییر داد!

نکته ی مهم ، اشاره به این امرست که در همین اثنای اختلافات درون سیستمی بین قوا و نهادها، اینبار این نهاد ناظر و حراست کننده ی ارکان شریعت اسلام در رژیم ، یعنی شورای نگهبان بوده است که بیش از پیش ، نقش مجری وفادار سیاست های نئولیبرالیستی و حامی بی چون و چرای منافع سرمایه دارانی که خواهان هرچه بیشتر کوچک شدن نقش دولت در اقتصاد کشورند، را ایفا کرده است .

در شرایطی که توده های تحت ستم و کارگری، با معضلات حاد معیشتی و گرانی و کاهش اقلام اساسی و بحران کرونا و بیکاری مواجه هستند، در گام بعدی ، شورای نگهبان علنا و عملا خود را در موضع تقابل محض با اقشار ضعیف، قرار داد و با رد کردن "طرح الزام دولت برای پرداخت یارانه کالاهای اساسی"، و بیان استدلال قانونی-شرعی، بار دیگر به خلق تحت ستم ثابت کرد که ابزار دین، در جوامع شکل گرفته بر بنیان مالکیت خصوصی ،چونان سایر ابزارها در خدمت محض منافع طبقه ی حاکم و در تضاد با منافع طبقه ی فرودست و ستم دیده است .

اسلامی که در این جغرافیا و در تناسب با تاریخ این سرزمین، و صد البته بنا بر

بیشتر دولت بر بازار افسارگسیخته ی مسکن " ، از طریق اخذ مالیات بر خانه های خالی می شوند ، و به این وسیله ، تورم بیسابقه ی سالهای اخیر در بازار مسکن را که قدرت خرید مصرفکنندگان علی الخصوص طبقه ی فرودست را به شدت کاهش داده و علاوه بر تشدید شدن مصائب اجاره نشینی ، بسیاری را به حاشیه ی شهر ها رانده و یا حتی به اجاره ی چادر در پشت بام ها مجبور ساخته است، مهار کرده و با پدیده احتکار و حبس سرمایه در بازار مسکن که شکاف میان عرضه و تقاضا را تشدید مینماید و بازار سوداگران و سفته بازان را گرم میکند، مبارزه کند .

اما خبر رد طرح، برای بار دوم توسط شورای نگهبان - که وظیفه ی تطبیق دادن مصوبات مجلس با شریعت اسلام را برای تصویب نهایی قوانین

بنا بر خبر منتشر شده در روزهای اخیر، پروژه ی مجلس با ادعای "افزایش عرضه ی مسکن به بازار با استفاده از ساز و کار مالیاتی" که هدف اصلی از این طرح، در حقیقت تامین کسری بودجه ی دولت بوده است، در حالی که نمایندگان مجلس، طبق معمول با شعار مزورانه ی "خدمت به ملت برای خانه دار شدن و کوتاه نمودن دست سوداگران از بازار مسکن" بر طبل ظاهرا خیر خواهانه ی این طرح، جهت امید بخشی کاذب به مردم فرودست میکوبیدند - در نهایت با مخالفت شورای نگهبان، با شکست مواجه شد ! مجلس ایران و اقتصاد دانان موافق آن، به نوعی ادعا داشتند که بر اساس این طرح پس از تصویب و تبدیل شدن به قانون ، در آینده ی نزدیک ابزاری ساخته که منجر به "دخالت و کنترل

مسکن های خلع ید شده به افراد بدون خانه، اصلاحات ارضی بر بستر اقتصاد جامعه گرا و نهایتا برنامه های دیگر مناسب با شرایط متناسب با هر جامعه معین، در نظام سوسیالیستی، به حل این معضل رسید .

پس

" کارگران سراسر جهان ، متحد شوید! "

نشریه « راه سرخ » صدای بی صدایان و منعکس کننده مبارزات کارگران و زحمتکشان و فعالین کمونیست داخل کشور میباشد. از طریق ایمیل زیر گزارشات ، نظرات و پیشنهادات ارزشمند و انتقادات سازنده خود را با ما در میان بگذارید و ما را در بالا بردن کیفیت نشریه و انجام وظایف انقلابی مان یاری رسانید.

Rah_sorkh@yahoo.com

راه سرخ در اینستاگرام
www.instagram.com/rahe.sorkh/

کانال راه سرخ در تلگرام
https://t.me/rahe_sorx

جدای از اشاره به اثر روبنای مذهب ، در کنار مساله ی پر اهمیت تر و زیربنایی بازار مسکن ، در انتها لازمست اشاره کنم، اگرچه مساله ی مسکن مبسوط و چندجانبه بوده و در یادداشتی جداگانه در آینده به آن خواهیم پرداخت، اما بطور خلاصه باید یاد آور شد که "بحران مسکن" ، از بحران های بیست که اوج آن وابسته به نظام سرمایه داری است و به سبب سفته بازی ها ی غیر مولد و میل سوداگران و دلالتان به ثروت باد آورده ی ناشی از خلق پول از پول و حباب های قیمتی بدنبال بازار مالی آن و تبعات فراگیر اقتصادی دیگر، هیچ زمانی راه حل دقیقی برای حل این بحران، در سیستم سرمایه داری وجود نداشته است .

بنابر این تنها و تنها، با انقلاب پرولتری و برهم زدن نظم طبقاتی و از بین رفتن اصل سیستم مبتنی بر " مالکیت خصوصی بر ابزار تولید" است که در پی اش میتوان با خلع ید از زمین داران و مالکان بزرگ و واگذاری حق سکونت در

شالوده ی منطبق با مالکیت خصوصی خود، در این زمان نقش پوشش و توجیه گر مناسبی در خدمت شکل "تکامل یافته"ی سیستم مبتنی بر مالکیت خصوصی ، یعنی "نظام سرمایه داریست" .

دینی که به مثابه ی مغزی عوام فریبانه و یک افیون توده ای، برای گریز از بحران ها و تضاد های ذاتی درونی و اکتسابی بیرونی سیستم "سرمایه داری اسلامی" بوده و شرط بقایش است .

شرط بقای جعلی ای که رژیم زیر سایه ی آن از بهره های بانکی، رانت خواری و امتیازات تجاری ، حقوق های نجومی ، اختلاس ها ، فساد بروکراتیک، تبعیض جنسی، انواع نمونه های مبتنی بر استثمار انسان از انسان تا شکنجه و کشتار و سرکوب را یک سره مشروعیت .

قانونی میبخشد و نهایتا با پاسخ هایی چونان "کدام آبان؟" ها طبقه ی فرودست انقلابی را، با همان ابزار انکار وجودی میکند .

داشتن مسکن مناسب حق هر انسانی است . جمهوری شورایی ایجاد مسکن مناسب مدرن و مجهز برای کلیه شهروندان را هدف فوری خود قرار می دهد و با قطع سلطه سرمایه داران ، محتکرین و دلالتان از امور مسکن و کار و زندگی مردم . امکان دسترسی همه شهروندان به مسکن مناسب را تضمین می کند .

مدتهای مدیدی است که جنبش کارگری ایران شاهد یکی از درخشانتترین و پیگیرترین اعتراضات کارگری در تاریخ چهل ساله جمهوری اسلامی است. در طی این چهار دهه اعتراضات کارگری در

موفق نشدند و کارگران همچنان مصمم بر خواسته های برحق خود پای میفشردند، حرف این کارگران در اصل زبان حال همه کارگران در تمامی مراکز کار و تولید است، درد این کارگران درد

باران هوایی کارگران مس و شلاق زدن و دستگیری و زندان مکرر کارگران به خاطر طرح مسایل صنفی شان، تا به امروز همواره بر یک پایه استوار بوده و بنا بر ماهیت رژیم هیچگاه تغییر

هفت تپه تجلی وحدت و همبستگی

بخشهای مختلف برای دست یافتن به حداقل خواسته هایشان همواره تداوم داشته و هر بار این رژیم ددمنش نه تنها به کمترین خواسته ها پاسخی نداده بلکه با بازداشت و زندان و حتی شلاق این اعتراضات را سرکوب کرده، اما کارگران هفت تپه برگ زرین دیگری از این اعتراضات را گشودند. کارگران هفت تپه جلوه ای با شکوه از وحدت و همبستگی ارائه دادند و با تکیه به این اتحاد در برابر تمام فشارها و زندان و شکنجه و اعتراف گیری اجباری رژیم ایستادند و رژیم را مستاصل و ناتوان کرده اند، جانپان حاکم از فرماندار و استاندار و نماینده ولی فقیه در خوزستان گرفته تا نمایندگان مجلس و معاون اول رئیس جمهور کوشیدند به طریقی این اتحاد را درهم بشکنند،

طبقه کارگر ایران است که مشتی سرمایه دار زالو صفت با حمایتهای همه جانبه رژیم ددمنش و فاسد جمهوری اسلامی در صنایع و کارخانجات و مراکز تولیدی، به غارت و چپاول دسترنج کارگران مشغولند. استراتژی جمهوری اسلامی در برخورد با مسایل صنفی و قومی در این چهار دهه همواره بر یک پایه استوار بوده و اساسا با پذیرفتن پاره ای از خواسته ها مغایرت دارد، ابتدا بی توجهی و انکار همه چیز و در صورت تداوم فریب و وعده و وعید و سرکوب عریان که رعب و وحشت بیافریند و به قول خودشان درسی بدهند که دیگران جرات نکنند این راه را در پیش بگیرند. این استراتژی از نخستین روزهای سال ۵۸ در کردستان و ترکمن صحرا تا گوله

نخواهد کرد، پراکندگی این اعتراضات و عدم همراهی بخشهای مختلف از یکدیگر و عدم پیگیری و تسلیم شدن، نتایج مطلوبی برای رژیم به بار آورده که به درستی استراتژی اش اطمینان یابد. واقعیت این است که مهمترین سلاح قدرتمند در دست توده ها برای رویارویی با جمهوری اسلامی " اتحاد و همبستگی " است که رژیم از آن وحشت دارد و در برابر آن عاجز و ناتوان است، این تجربه ای است که کارگران هفت تپه عیان کردند، این تجربه ای است که کارگران و زحمتکشان و جوانان دلیر در آبان ۹۸ در بیش از دویست شهر آشکار کردند.

تبلیغاتی نمایشی ، بخشهای مختلف اقتصادی مهره های خود را در معرض دید عموم قرار میدهند تا مردم انتخاب ! کنند و در نهایت رای مجمع دیگری رئیس جمهور را تعیین میکند ، خیلی آشکار و وقیحانه مردم را به سخره گرفته اند ، دموکراتها تنها ایده شان برقراری بیمه همگانی است و به خود میبالند که یک زن را به عنوان معاون رئیس جمهور تعیین کرده اند (در حالیکه در چند کشور افریقای و اروپایی رئیس جمهور یا نخست وزیر زن در قدرت قرار دارند) ، جمهوری خواهان هم با ژستهای انقلابی در آرزوی هر آمریکایی یک اسلحه (در عقب مانده ترین جوامع هم چنین وضعیتی قابل قبول نیست) پا به میدان گذاشته اند . رقابت انتخاباتی اینک بدل به جنگ انتخاباتی شده و تشت رسوایی این دموکراسی از بام افتاده تا جایی که حتی رئیس جمهور وقت نیز آن را فساد آمیز میدانند ، فارغ از این که رئیس جمهور آینده چه نامی داشته باشد ، اینک با یه بن بست رسیدن تئوری دهکده جهانی و ناتوانی تئورسین های سرمایه داری در ترمیم و حفظ نظم همیشگی و سیطره آمریکا بر اقتصاد ، نتیجه آن فروپاشی هژمونی و وجه آمریکا خواهد بود تا جایی که موجب نگرانی " مرکل " و " مکرون " و سایر سران اتحادیه اروپا شده . باید باور آورد با بن بست رسیدن تمامی راهها برای نجات مناسبات غارتگرانه و فاسد سرمایه داری اینک با رشد نئوفاشیسم ، این مناسبات ورشکسته به اضمحلال و فروپاشی نزدیک میشود .

مضحکه دموکراسی سرمایه داری در مهد دموکراسی

مجسمه "آزادی" اثر ژنده پاد طیفور بهشتابی

سال ۲۰۱۶ اعلام میکند " کاخ سفید چاه فاضلابی است که بوی تعفن آن همه جا را فرا گرفته " و در پایان انتخابات ۲۰۲۰ اعلام میکند که " سیستم انتخاباتی آمریکا فاسد است " . دور جدید انتخابات آمریکا یک پیام واضح داشت که مناسبات فاسد و ارتجاعی سرمایه داری به بن بست رسیده و بحران در تمام تار و پود آن رسوخ کرد و طراحان نئولیبرالیسم شکست خورده اند و اینک مهد دموکراسی به دنبال انقلاب مخملین است و آن انتخابات چند لایه غیر دموکراتیکی که تنها چیزی که در آن ارزش ندارد رای مردم است و طی سالهای متمادی با جار و جنجال زیاد بر پا میکردند جوابگو نیست ، مضحکه تاریخ در این است که در دموکراسی رویایی آمریکایی فقط دو حزب ثروتمند و پر قدرت طی سالیان بسیار نوبتی قدرت را به یکدیگر پاس داده اند و فقط مردم در نقش سیاهی لشکر این سناریو بازی میکنند ، هر چهار سال با براه انداختن شوهای

دستگاههای تبلیغاتی سرمایه داری سالهاست جار میزنند که دموکراسی واقعی فقط در غرب است و آمریکا خود را مهد دموکراسی معرفی کرده و همواره در پی آن بوده و هست که دموکراسی را به کشورهای عقب مانده و استبدادی ، حتی اگر لازم باشد ، با نیروی نظامی صادر کند . البته کشورهایی که در آنها دیکتاتوری و استبداد دیگر کارایی لازم را برای حفظ وتامین منافع سرمایه داران از دست میدهند و خود به خطری برای مناسبات سرمایه داری بدل میگردند . سینه چاکان فرهنگ و تمدن غربی ! این لیبرالها و سلطنت طلبان وطنی همیشه آزادی و دموکراسی غربی خصوصا از نوع آمریکایی ! را بهترین و مناسب ترین گزینه برای جمهوری اسلامی معرفی کرده اند و در حسرت دوران طلایی " تمدن بزرگ " پهلوی میسوزند که نشان از جامعه آزاد و مرفه آمریکایی داشته ، جامعه ای که دونالد ترامپ کاندیدای ریاست جمهوری آن در مبارزات انتخاباتی

جمهوری اسلامی و انتخابات آمریکا

مسعود ت.

بیش از دو سال از تحریم‌های گسترده علیه جمهوری اسلامی توسط دولت جمهوری خواه " ترامپ " گذشته، تحریم‌هایی که به همراه دزدی و فساد چهل ساله باندهای حکومتی توده‌ها را به شدت در تنگنای معیشتی قرار داده و نتیجه آن برای توده‌ها بیکاری و فقر وحشتناک به همراه گرانی فزاینده روزانه بوده. رژیم در اثر دور قبلی تحریم‌ها با تن دادن به نرمش قهرمانانه کوشید گریبان خود را از فشار اقتصادی و بحران سیاسی بوجود آمده خلاص کند و عملاً با همکاری مماشات گونه دولت اواما و تدوین برجام موفق شد به اهداف خود دست یابد، با وعده بهتر شدن همه چیز حتی مسئله آب و معیشت مردم در اثر اجرایی شدن برجام مدتی توده‌ها را مشغول کرد و با آزاد شدن قریب به ۱۵۰ هزار میلیارد دلار از درآمدهای بلوکه شده و دریافت چمدانی یک میلیارد و هفتصد میلیون دلار اسکناس و مضاف بر آن که توانسته بود عده‌ای متوهم را به خیابانها بکشانند تا برای امضا شدن برجام به جشن و پایکوبی پردازند، از شادی در پوست خود نمی‌کنجید. نخست دلارهای بدست آمده را بین خود و باندهای اوباش جیره خوار جانی اش در منطقه تقسیم کردند و با برقراری خط ترانزیت هیات‌های فرصت طلب تجاری اروپایی امید کاذب گل و بلبل شدن همه چیز را در جامعه دامن زدند، نتیجه این سفرها چند هواپیمای دست دوم و تعداد زیادی خودروهای در انبار مانده فرانسوی بود و بس، نه سرمایه‌گذاری صورت گرفت و نه کاری ایجاد شد و نه هیچ پروژه عمرانی از صدها پروژه نیمه تمام به سرانجام رسید در حالی که با ۱۵۰ هزارمیلیارد دلار میشد همه چیز را از نو ساخت، فقط چهار پنج سال توده‌ها را مشغول شدند و چهار پنج سال بیشتر بر عمر رژیم افزود شد. با آمدن ترامپ و خروج از برجام و برقراری دوباره تحریم‌ها همه بافته‌های رژیم تافته شد، بار دیگر ذره ذره اثرات بحران اقتصادی و رکود گریباننش را گرفت با این تفاوت که این بار توده‌ها فریب نخوردند و در ۹۶ و ۹۷ و آبان ۹۸ و هر بار قدرتمندتر و مصمم‌تر از قبل بنیانهای رژیم را به چالش کشیدند

تا جایی که در آبان نود و هشت در بیش از دویست شهر خواهان مرگ جمهوری اسلامی شدند و مطابق معمول رژیم جانی تنها یک پاسخ داشت، خونریزی و کشتار و بگیر و ببند، تنها برای این که به هر طریق ممکن تا انتخابات ۲۰۲۰ دوام آورد تا وعده " کری " محقق شود و با آمدن دمکراتها، نجات یابد. قیام حماسی آبان ۹۸ و رخدادهای بعد از آن میرفت که حیات رژیم به جد تهدید شود که " کرونا " به همراه " کری " به دادش رسید. اینک وعده " کری " در دمکراسی آمریکایی محقق شد و " بایدن " بارقه امید و شادی را به اردوگاه جنایتکاران آورد، اصلاح طلبان و لیبرالها حکومتی از هم اکنون در پی تعیین تیم مذاکره کننده هستند و حاضرند سینه خیز به دست بوس کدخدا بروند، رئیس جمهورشان هم تهدید میکند " هیچ کس حق فرصت سوزی ندارد " و وزیر خارجه اعلام دوستی سی ساله با بایدن میکند، افراطیون به اصطلاح اصول گرا با پا پس میزنند با دست پیش میکشند و با رو نمایی از سلاحی موسوم به آبشار موشکی و تصویب طرح یک فوریتی

مقابله با تحریمهای آمریکا میخواید
از موضع بالا به نرمش قهرمانانه
برسند. ما بعد از چهار دهه باید
دریافته باشیم که جمهوری اسلامی
هیچ تغییری نکرده، همان رژیم
است که در سال ۵۷ سوار بر موج
نارضایتی توده ها به قدرت رسید و
مدافعان فقه مدرن و منادیان
اصلاحات و دکانداران اعتدال
همیشه چرخ پنجم این درشکه بوده
اند و محلی از اعراب نداشته اند ، در
دوران سردار سازندگی رسول کتاب و
کلت " مک فارلین " را به ایران
دعوت میکنند ولی حتی جرات
نمیکنند برای استقبال به فرودگاه
بروند و از همان جا وی را باز
میگردانند، سید خندان منادی
گفتمان جهانی از ترس مواجه شدن
و دست دادن با رئیس جمهور آمریکا
در سرویس بهداشتی سازمان ملل
مخفی میشود و کلید دار امید و
تدبیر معروف مجوز میگیرد فقط به
گفته خودش آمریکایی ها را فریب
دهد و تحت لواء برجام تحریمها را
برچیند و پولهای بلوکه شده را آزاد
کند و بس و به نتیجه هم میرسد ،
برجام های دو و سه که " ظریف "
وعده آن را به " کری " داده بود
هیچگاه به سرانجام نرسید چون
قرار نبود به نتیجه برسد . قرار
نیست جمهوری اسلامی از تولیدات
موشکی خود دست بردارد، قرار
نیست اقدامات تروریستی اش را
متوقف کند و حوزه نفوذ منطقه اش
را واگذار کند و به کنج ایران بخزد ،
قرار نیست از فعالیتهای اتمی دست
بکشد و تولید سلاح اتمی را تعطیل
کند . اساسا متوقف کردن این
اقدامات منجر به تهی شدن ماهیت
رژیم خواهد انجامید و آن زمان
مانند شیر بی یال و دم و اشکم
خواهد شد. بخشی از حاکمیت مصر
است باید به همین شیر بی یال و
دم و اشکم بسنده کرد و حاضر است
به مذاکره بلا شرط تن دهد تا بتواند
بر مشکلات سیاسی و امنیتی داخلی

از برنامه سازمان اتحاد فدائیان کمونیست:

سوسیالیسم علمی با تمامی دستگاه های فکری تخیلی که از ذهنیات حرکت کرده و گمان دارند با موعظه برای
بورژوازی می توان آنرا وادار به واگذاری قدرت نمود، و یا گمان می برند می توان سوسیالیسم را به طبقه سرمایه
دار تحمیل کرد ، و یا اینکه تلاش دارند با توسل به " رأی " قدرت سیاسی را به چنگ آورند ، تمایز دارد .

سوسیالیسم نه با روند های خودبخودی و روشهای اراده گرایانه و مواعظ پیامبر گونه استقرار میابد و نه با
مبارزات صنفی و رفرم های اندک که محدود به حل مشکلات صنفی طبقه کارگر است بوجود میآید .

وقتی که زمینه های مساعد برای برقراری سوسیالیسم فراهم گردد، طبقه کارگر با انقلاب اجتماعی خود و با بر
انداختن سیادت سیاسی استثمارگران سیادت سیاسی خود را برقرار میسازد.

سرنگونی کامل استثمارگران هنگامی ممکن است که طبقه کارگر بدل به طبقه حاکمه گردد که قادر است
مقاومت ناکزیر و تا پای جان استثمارگران را درهم شکند و توده های زحمتکش مردم را برای شکل نوین اقتصاد و
سیاست متشکل سازد .

رهایی طبقه کارگر تنها بدست خود وی میسر است . چرا که تمام اقشار و طبقات دیگر جامعه علیرغم اختلافاتی
که با هم دارند ، اما در حفظ شالوده های نظم سرمایه داری دارای منافع مشترکند .

کانت دفاع می کردند، از مارکسیستهای باصطلاح ارتدکس دفاع نمود. وی در مقاله خود به نام " انتقادگرایی غیر انتقادی " در توضیح اطلاق صفت ارتدکس به مارکسیستهای اصولی می نویسد:

واژه ها و مقوله های فلسفی، سیاسی و اجتماعی

دگماتیسم

" ارتدکس " انتقادگرایی را کلا رد نمی کند. بلکه تنها " انتقاد گرایی " التقاطیون را نفی میکند (التقاطیونی که خودشان را حامیان " انتقادگرایی " می نامند: به همان مفهومی که در تاریخ فلسفه و تعالیم کانت و پیروان او " انتقادگرایی " و " فلسفه انتقادی " خوانده می شود (لنین مجموعه آثار، جلد ۳، صفحه ۶۳۱).

البته دفاع مشروط لنین از مارکسیستهای اصولی در مقابل التقاطیون، باعث شد تا وی خود از جانب آویلوف، تئوریسین ناردونیک*، متهم به دگم بودن گردد. در توضیح این مسئله وی می نویسد:

" قبول هر چیز بر اساس اعتقاد صرف، حذف کاربست و توسعه انتقادی (مارکسیسم) گناه عظیمی است. برای کاربست و توسعه (مارکسیسم)، تفسیر ساده مسائل ابدا کافی نیست. (لنین، مجمنعه آثار، جلد ۳، صفحه ۶۳۰).

لازم به توضیح است که لنین واژه " ارتدوکس " را به مفهوم تحت الفظی آن بکار می برد. از این لحاظ " ارتدکس " به معنی دفاع از اصالت یک دکترین تثبیت شده میباشد و مفهوم آن از دگماتیسم و جزم گرایی متفاوت است.

کاربست مارکسیسم و توسعه آن در حوزه های مختلف همت گماردند. دسته اول که به دور برنشتاین، یکی از رهبران سوسیال دمکراسی آلمان، جمع شده بودند، بسیاری از آموزشهای مارکس را رد میکردند. آنان در فلسفه جانب کانت گرایی جدید را گرفته و ماتریالیسم دیالکتیک را نفی می نمودند. در اقتصاد سیاسی آنان همصدا با بسیاری از منتقدین بورژوا، تعالیم اقتصادی مارکس را متهم به یک جانبه گری میکردند.

دسته اول از لحاظ فلسفی و نظری به التقاط روی آوردند. " ترند انتقادی نو " آنها چیزی جز تجدید نظر در جوهر انقلابی مارکسیسم نبود.

دسته دوم که میخواستند مارکسیستهای پیگیری باقی بمانند از جانب دسته اول به مارکسیستهای ارتدوکس (Orthodox) متهم شدند. این دسته خواهان توسعه مبانی اساسی مارکسیسم در انطباق با شریط

متغییر و ویژگی های محلی در کشورهای مختلف، و تشریح دقیق تر ماتریالیسم دیالکتیک و اقتصاد سیاسی بودند.

لنین در مقابله با التقاطیون و تجدید نظر طلبان که از " فلسفه انتقادی "

دگماتیسم از ریشه دگما (Dogma) اشتقاق می یابد. دگما به معنی عقیده، دکترین و یا به عبارت دقیقتر، مجموعه ای از دکترین الهی غیر قابل تغییر میباشد. اما این واژهها تنها به باورهای دینی و مکتبی خلاصه نمی شوند. در بسیاری از موارد به آدمهایی که نسبت به درستی یک نظریه علمی اثبات نشده پافشاری یا تعصب خاصی نشان می دهند هم « دگم » گفته می شود. دگماتیسم که مترادف فارسی آن جزم گرایی یا خشک اندیشی است، همچنین به مفهوم طرح متعصبانه و بدون دلیل عقاید بکار می رود. مثلا می گویند فلانی آدم « دگمی » است، باید به دنبال اظهارنظری از او باشیم که مبتنی بر یک سند قانع کننده نبوده اما او بر درستی آن پافشاری کرده است. در ادبیات مارکسیستی دگماتیسم دارای مفهوم دقیق تری است.

در اواخر قرن نوزدهم و اوایل قرن بیستم، مجادله بزرگی بر سر تفسیر نظرات مارکس و انگلس در گرفت. در این رابطه، مارکسیستها کلا به دو دسته تقسیم شدند: یک دسته خواهان " ترند انتقادی نو " بودند. و دسته دیگر به

بهر حال، دفاع لنین از دکترین مارکسیستی در مقابل تجدید نظرهای التقاطی در مارکسیسم، ابدا به معنی دفاع وی از جزم گرایی رایج کمونیستها نبود. جزم گرایی، تحجر اندیشه و پیروی دکماتیستی از اصول مارکسیسم، که در بین بسیاری از کمونیستهای روسی و اروپایی آنزمان متداول بود، شدیداً مورد انتقاد وی قرار میگرفت.

به اعتقاد لنین، مارکسیسم متدی است برای بررسی، تحلیل و تغییرزندگی. از آنجا که زندگی متغییر است، مارکسیسم هم نمی تواند بصورت مجموعه ای از احکام و نظرات لاتغییر باقی بماند. از اینرو فعالیت انقلابی باید بر اساس شناخت از تمام جوانب زندگی اجتماعی و بکارگیری اشکال مختلف مبارزه استوار باشد.

" طبقه انقلابی برای انجام وظایف خویش باید قادر باشد در تمام اشکال و جنبه های زندگی اجتماعی بدون استثنا همه فن حریف شود" (لنین، مجموعه آثار، جلد ۳، صفحه ۸۶). چسپیدن به اصول مجرد و خشک، بدون توجه به دینامیسم زنده زندگی اجتماعی که لنین آنرا " دکترین پرستی " و " آئین پرستی خشک مغزانه " می خواند، بزرگترین دشمن یک جنبش انقلابی است. همانگونه که لنین بدرستی پیش بینی نمود، با رشد انحرافات " چپ " گرایانه در جنبش کمونیستی، " دکترین پرستی چپ " نیز همانند " دکترین پرستی راست " به صورت سدی در مقابل حرکت پرولتاریا در آمد.

امروز علیرغم دستاوردهای جنبش کمونیستی، دکماتیسم و آئین پرستی جنبش های کمونیستی در کشورهای عقب مانده را، از تکامل و بالندگی باز داشته است. مهمترین مشخصه های دکماتیسم و آئین پرستی را میتوان به صورت زیر فرمولبندی کرد :

چسپیدن به احکام کلی و بی توجهی به بررسی و تحلیل مشخص، کلیشه سازی و کپی برداری از تئوریهها و تجارب گذشته، تاکید بیش از حد بر جنبه های اقتصادی حیات اجتماعی (اکونومیسم) و بی توجهی بر دیگر واقعیتهای اجتماعی و فرهنگی، نفی سطحی و بدون مطالعه نظریات جدید، عمده کردن یک فرم از مبارزه، تعصب و تعبد در مورد احکامی که در مقابل واقعیتهای جدید رنگ می بازند، بسنده کردن به تئوریهها و نظرات موجود و عدم تلاش برای تکامل آنها و تدوین نظرات جدید.

از لحاظ تاریخی، جزم گرایی که زمینه های آن در زمان حیات لنین نیز موجود بود، در دوران استالین و کمینترن تقویت گردید. کمینترن علیرغم تمام دستاوردهای انقلابی اش، به کلیشه

سازی و کپی برداری، پیروی از احکام و تئوریههای کلی و فراگیر، عدم توجه به واقعیتهای مشخص هر جامعه و یک بعدی نگری در میان احزاب کمونیست کشورهای مختلف دامن زد. بدون تردید تداوم کار انقلابی در دنیایی با پیچیدگی های اجتماعی و اقتصادی امروز، بدون کنار گذاشتن دکم ها و پیش داوریهای تعصب آمیز و نگرشی همه جانبه به واقعیتهای، امکان پذیر نیست. پرولتاریا برای کسب قدرت و برای از میدان به در کردن بورژوازی که تمام ارگانهای ارتباط جمعی را در کنترل خود دارد، باید جامعه خود را با تمام پیچیدگی آن بشناسد و به دیگران بشناساند.

هدف مارکسیسم انقلابی، نه تدوین اصول و احکام کلی و مجرد، بلکه مبارزه برای تغییر رادیکال زندگی اجتماعی است.

* نارودنیک ها یک نیروی سیاسی غیر مارکسیست بود که عمدتاً در میان دهقانان فعالیت داشتند، آنان معتقد به تصرف قدرت سیاسی از طریق ترور دست اندر کاران حکومت توسط عده ای از "قهرمانان" بودند.

سازمان اتحاد فدائیان کمونیست برآن است که بدون تجهیز توده های کارگر و زحمتکش به سلاح آگاهی و تشکل، جنبشهای اجتماعی با خطرات زیادی مواجه بوده و خواهند بود. ما در پیگیری مشی انقلابی بنیانگذاران سازمان مبنی بر تلاش جهت رفع پراکندگی و ایجاد زمینه های نظری و عملی اتحاد نیروهای پیشرو جامعه از هیچ کوششی فروگذار نکرده و نخواهیم کرد. بویژه در شرایط کنونی اتحاد صفوف فدائیان کمونیست میتواند گام مهمی در راه وحدت و همکاری نیروهای انقلابی درون جامعه و نیز گامی در جهت اتحاد تمام نیروهای انقلابی و پیشرو جامعه در یک جبهه انقلابی باشد.

دردتدارک برگزاری پنجاهمین سالگرد حماسه سیاهکل

رفقا، دوستان و هم‌زمان

پنجاهمین سالگرد حماسه سیاهکل را در پیش رو داریم . کمیته ای مستقل درحال تدارک سازماندهی و برگزاری این مراسم بزرگ است. این کمیته طی نامه ای از سازمان اتحاد فدائیان کمونیست درخواست پشتیبانی و همکاری نموده است. ما این تلاشها را برای زنده نگهداشتن یاد رزمندگان

سیاهکل ارج نهاده و پاسخ مان به درخواست این رفقا مثبت است.

همانطور که میدانید سازمان اتحاد فدائیان کمونیست هر ساله مراسم سیاهکل را بصورت مستقل و یا با مشارکت سایر سازمانها برگزار میکند. امسال برای برگزاری هرچه وسیعتر و باشکوهتر پنجاهمین سالگرد حماسه سیاهکل، با این کمیته همراه خواهد شد تا با مشارکت طیف وسیعتری از هم‌زمان و علاقمندان، مراسمی شایسته این روز تاریخی را برگزار بکنیم. به همه رفقا توصیه میکنیم در هر جا که هستند در

تدارک برگزاری پنجاهمین سالگرد حماسه سیاهکل با این کمیته هماهنگ شده و از هر لحاظ به آن یاری برسانند .

روابط عمومی

سازمان اتحاد فدائیان کمونیست

۲۸ مهر ۱۳۹۹

خیزش آبانماه ۹۸ در مبارزات جاری تا سرنگونی انقلابی نظام ددمنش حاکم ادامه دارد .

کمیته تبلیغات و انتشارات فدائیان کمونیست
<https://fedayi.org/>
آبان ماه ۹۹

کارگران پیشرو و مبارز!

با سازماندهی کمیته های مخفی کارخانه. هسته های سرخ و با تلفیق فعالیت علنی و مخفی به توده کارگران در جهت ایجاد شکل های مستقل و تحقق خواستهای فوری شان یاری رسانید.

آخرین اطلاعیه ها . نشریات و اسناد سازمان اتحاد فدائیان کمونیست را در

سایت <https://fedayi.org> و همچنین کانال تلگرامی

<https://t.me/fedayi1349> دریافت کنید .

تماس با سازمان اتحاد فدائیان کمونیست

روابط عمومی سازمان

webmaster@fedayi.org

کمیته آذربایجان

azer@fedayi.org

کمیته تهران

Tehran@fedayi.org

کمیته کرچ

karaj@fedayi.org

کمیته کردستان

kurdistan@fedayi.org

کار، مسکن، آزادی، جمهوری فدراتیو شورایی!